

Barcelona 7 de Gener 1974 (com passen els anys)

Estimat germà: Tens de perdonarme la manca de carta meva, i el deixar de felicitarte les Pascues i desitjarte, un feliç any 1974. Ja saps però, que no solament et desitjo plè de salut; de sort; de tranquil·litat de esperit; i una economia per passar un bon viure, l'any 1974, sinó tots els veniders fins el fi.

T'envio unes ratlles que no vareig enviarte o Com veuràs, no em passat pas massa tranquiles les festes; però ara ja tot ha passat. El metge aconsella que Pau s'operi aixis que estigui refet; jo he de dirte, que no vull opinar ni forçar doncs són 74 anys i pot aver-hi moltes complicacions després de una intervenció que naturalment de jove la naturalesa ho aguanta tot però a certa edad és mes difícil. Ara bé estar sempre amb un règim severíssim i no poder fer vida normal té també molts inconvenients; mal humor, pesimisme (cosa ja que Pau té sempre) i jo més lligada que mai en tot i exposats a noves hemorràgies.

Bé ja veus com va tot. Ja et contaré la decisió que pendran el malalt i el metge.

Encare treballes tant? Com segueixen les teves coses?

Escrime si pots a Princesa com va tot, i unes ratlles a Sta Teresa, contestant que jo te escriure la malaltia de Pau. Vareig fer una felicitació a Priscilla per festes, però a tu com volia contarte les coses he esperat un ratet de calma (soc a casa el dentista esperant visita)

No vareig poder enviarte torrons doncs pots imaginar lo lligada que estic, però t'els enviaré dintre poc i cuan els rebis, ja m'ho escriuràs a Princesa.

Torno a preguntarte, si vas endurten la llibreta del Banc Ibéric, i si la tens aquí.

Bé; del món no cal ni parlarne, solament tenim de veurer com acaba tot. Esperem que tinguesiu sort, doncs la nostra generació ja en té prou. No creus? Cuidat i distreute.

Entro a la visita.

Una forta abraçada de la teva germana que no t'oblida

[Signatura]

Has arreglat lo del diccionari gran amb l'editorial Sudamericana?